

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Jany Brothánkové a soudců JUDr. Tomáše Langáška a JUDr. Lenky Matyášové v právní věci žalobce: **T. R.**, proti žalovanému: **Vrchní soud v Praze**, se sídlem Náměstí Hrdinů 1300/11, 140 00 Praha 4, týkající se řízení o žalobě proti nezákonnému zásahu žalovaného, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 3. 4. 2017, č. j. 9 A 54/2017 - 3,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

[1] Žalobce se před Městským soudem v Praze (dále jen „městský soud“) domáhal ochrany proti nezákonnému zásahu, který spatřuje v rozvrhu práce Vrchního soudu v Praze na rok 2016. Usnesením ze dne 3. 4. 2017, č. j. 9 A 54/2017 - 3, městský soud vyzval žalobce k odstranění vad žaloby, která byla soudu doručena osobně, avšak neobsahovala podpis žalobce. Proti tomuto usnesení podal žalobce (dále „stěžovatel“) svým charakteristickým způsobem „formulářovou“ a jinak bezobsažnou kasační stížnost namítající 1) nezákonnost, 2) podjatost, 3) zmatečnost, 4) trestnou činnost úředních osob, 5) nulitu všech úkonů, 6) nicotnost všech úkonů, a tak jako vždy požádal o ustanovení zástupce a osvobození od soudních poplatků.

[2] Pro odmítnutí předmětné kasační stížnosti svědčí hned dva důvody.

[3] Nejvyšší správní soud vyhodnocuje opakovaně okolnosti, za nichž stěžovatel podává u soudů návrhy na zahájení řízení a kasační stížnosti, jako projev svévolného a účelového uplatňování práva (srov. k tomu obdobně v případě jiného stěžovatele rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 3. 2012, č. j. 2 As 45/2012 - 11, všechna citovaná rozhodnutí jsou dostupná na www.nssoud.cz). Stěžovatel svá „práva“ uplatňuje zjevně šikanózním způsobem a nesoudí se veden snahou o meritorní řešení sporu, nýbrž pro

samotné vedení sporu (srov. k tomu obdobně rozsudek ze dne 7. 6. 2012, č. j. 2 As 82/2012 - 13). Nejvyšší správní soud tudíž stěžovatele nevyzývá k odstranění vad kasační stížnosti ani neprovádí standardní procesní úkony (z důvodu hospodárnosti řízení) a jeho obdobné kasační stížnosti (jímž je příznačná jejich sériovost a stereotypnost spojená s opakováním obdobných či zcela identických argumentů) bez dalšího odmítá pro vady podle § 46 odst. 1 písm. a) za použití § 120 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), [srov. např. usnesení ze dne 14. 9. 2016, č. j. 6 As 225/2016 - 12, ze dne 14. 9. 2016, č. j. 6 As 228/2016 - 6, ze dne 9. 3. 2016, č. j. 6 As 48/2016 - 20, ze dne 7. 6. 2017, č. j. 6 As 154/2017 - 7, ze dne 1. 6. 2017, č. j. 6 As 155/2017 - 7].

[4] I v nyní posuzovaném případě by bylo na místě postupovat naznačeným způsobem. Nicméně Nejvyšší správní soud shledal kasační stížnost nepřipustnou podle § 104 odst. 3 písm. b) s. ř. s. Podle tohoto ustanovení je kasační stížnost nepřipustná proti rozhodnutí, jímž se pouze upravuje vedení řízení. Takovým rozhodnutím je výzva městského soudu k odstranění vad žaloby, o čemž byl stěžovatel v napadeném usnesení řádně poučen. Nejvyšší správní soud proto odmítl kasační stížnost podle § 46 odst. 1 písm. d) za použití § 120 s. ř. s.

[5] Nejvyšší správní soud pro úplnost podotýká, že v daném případě je kasační stížnost zjevně neúspěšná [pro její jednoznačnou nepřipustnost podle § 104 odst. 3 písm. b) s. ř. s.], proto by nebylo možné osvobodit stěžovatele od soudních poplatků ani mu ustanovit zástupce z řad advokátů (§ 36 odst. 3 a 35 odst. 8 s. ř. s.), přičemž v souladu se závěry usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 6. 2015, č. j. 1 As 196/2014 - 19, stěžovatel nemá v daném případě povinnost zaplatit soudní poplatek ani být zastoupen advokátem (nejedná se o kasační stížnost směřující proti rozhodnutí městského soudu o návrhu podaném ve věci samé či o jiném návrhu, jenž je spojen s poplatkovou povinností). Proto, i bez ohledu na shora uvedené závěry, podle nichž Nejvyšší správní soud z důvodu hospodárnosti neprovádí v řízení o obdobných kasačních stížnostech stěžovatele standardní procesní úkony, mohl Nejvyšší správní soud v nyní posuzovaném případě rozhodnout o odmítnutí kasační stížnosti bez dalšího, což také učinil.

[6] Podle § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e n í** opravný prostředek přípustný.

V Brně dne 16. srpna 2017

Mgr. Jana Brothánková
předsedkyně senátu